An. et vol. XXXI — 28 Ianuarii 1939 — (Ser. II, vol. VI) - Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutio Apostolica, p. 5 – Litterae Apostolicae, p. 8.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 21 – *S. C. de Propaganda Fide*: I. Provisio Ecclesiarum, p. 21. II. Nominationes, p. 22.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica*: Decretum, p. 23 – *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 24.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni – S. C. dei Riti: Congregazioni varie – Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze – Necrologio, pp. 25-32.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIX

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subscriptionis:
In Italia, Lib. 20 — extra Italiam, *L.* it. 50 —

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L.* it. 4 —

« Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque aut necessitas vel utilitas id postulare videbitur »* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXI, n. 1 - 28 Ianuarii 1939)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Aveirensis. – Dioecesis Aveirensis, olim suppressa, restituitur. – *24 Augusti 1938* . 5

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Albae Regalensis.* – Basilicae minoris dignitate ac titulo augetur cathedrale templum dioecesis Albae Regalensis. – *30 Maii 1938* 8

II. *Uti ad nos.* – Templum sub S. Bartholomaei Apostoli titulo in loco « Meerseu », intra fines dioecesis Ruremondensis Deo dicatum, ad dignitatem Basilicae minoris evehitur. – *20 Septembris 1938* 9

III. *Benignus Deus.* – Venerabilis Dei Famula Francisca Xaveria Cabrini, Instituti Missionariarum a Sacro Corde Iesu Fundatrix, Beata renuntiatur. – *13 Novembris 1938* 10

IV. *Anno millesimo nongentesimo tricesimo quarto.* – Venerabilis Dei Famula Maria Dominica Mazzarello, Confundatrix Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis, Beata renuntiatur. – *20 Novembris 1938* 16

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

Provisio Ecclesiarum 21

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 21

II. Nominationes 22

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum. Indulgentia plenaria « toties quoties » die 11 mensis Novembris vel die dominica subsequenti lucrifieri potest. – *2 Ianuarii 1939* 23

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: De Hildesheim. – Nullitatis matrimonii (Klepsig-Schmidt). – *22 Decembris 1938* 24

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 25

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* e *Generale* 25

III. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 26

IV. Necrologio 32

ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XXXI – SERIES II – VOL. VI

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
M · DCCCC · XXXIX

An. et vol. XXXI 28 Ianuarii 1939 (Ser. II, v. VI) - Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

AVEIRENSIS

DIOECESIS AVEIRENSIS, OLIM SUPPRESSA, RESTITUITUR

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Omnium ecclesiarum inter sollicitudines non mediocri afficimur gaudio quotiens quaeque dioecesis, quam iustis de causis haec Apostolica Sedes olim abolere opportunum duxerit, mutatis atque faventibus rerum adiunctis, in integrum restitui potest. Iamvero cum christifideles territorium incolentes illius quae fuerat dioecesis Aveirensis, quam cl. me. Clemens Quartus Decimus, Decessor Noster, Iosephi Primi Lusitanorum Regis Fidelissimi vota benigne excipiens, Apostolicis sub plumbo Litteris, die duodecima Aprilis mensis, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quarto datis, erexerat et metropolitanae Ecclesiae Bracharensi suffraganeam constituerat, quam dein fel. rec. Leo Tertius Decimus, et ipse Antecessor Noster, per Apostolicas sub plumbo Litteras *Gravissimum Christi*, die tricesima mensis Septembris, anno millesimo octingentesimo octogesimo primo datas, abolevit, enixis precibus a Nobis expostulaverint, ut dioecesis illa in integrum restitueretur, Nos, perpen-

dentes quantum id fidei roborandae ac rei catholicae provehendae proficere valeat, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositorum consulto, habitoque venerabilis Fratris Petri Ciriaci, Archiepiscopi titularis Tarsensis et Nuntii Apostolici in Lusitania, favorabili voto, oblatis Nobis precibus annuere censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Aveirensem quam supra diximus ecclesiam iterum in dioecesim erigimus et constituimus. Veteres attamen dioecesis fines, ut nostrorum temporum adiunctis aptius respondere possint, paulo immutare statuimus. Restitutae itaque Cathedrali Ecclesiae Aveirensi omnes et singulas tribuimus ecclesiasticas paroecias in praesenti existentes in territoriis, vulgo *concelhos,* quae sequuntur, nempe: *Agueda, Anadia, Aveiro, Ilhavo, Oliveira de Bairro, Vagos, Albergaria-a-Velha, Estarreja, Murosa* et *Server do Vouga;* paroecias ipsas proinde a dioecesibus Coninbricensi, Portugallensi et Visensi, ad quas modo pertinent, seiungimus ac separamus. Urbem vero *Aveiro* in sedem episcopalem restituimus; paroecialem autem ecclesiam titulo *Dominae Nostrae de Gloria* in cathedralem evehimus, eique et eiusdem dioecesis pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, honores, insignia ac privilegia, quibus ceterae per orbem cathedrales ecclesiae earumque Antistites iure communi fruuntur. Restitutam autem hanc Aveirensem dioecesim suffraganeam constituimus, uti antea, metropolitanae Ecclesiae Bracharensi, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico Archiepiscopi Bracharensis iuri subiicimus. Quum vero cathedrale capitulum in praesenti constitui nequeat, et usquedum constituatur, indulgemus ut ad iuris tramitem pro canonicis dioecesani consultores interim eligantur. Volumus praeterea ut, cum primum fas erit, dioecesanum seminarium iuxta Codicis Iuris Canonici praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus traditas erigatur; interea vero iis, qui in sortem Domini vocati sint, iuxta quae eadem S. Congregatio ad rem decrevit, provideatur. Quod autem ad dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura, officia et alia huiusmodi spectat, serventur quae sacri canones ad rem praescribunt. Quod vero ad clerum peculiariter spectat, decernimus ut, simul ac hae Litterae Nostrae de praefatae dioecesis restitutione ad effectum deductae fuerint, eo ipso clerici, quos in territorio eiusdem dioecesis legitime exstare contigerit, eidem dioecesi adscripti censeantur. Mensam autem episco-

palem constituent pecuniae reditus, quam Commissio pro restituenda dioecesi donavit, nec non indultorum proventus, quae antiquam Cruciatae Bullam substituunt, curiae episcopalis taxae et emolumenta atque piorum fidelium oblationes. Denique usque dum de proprio Episcopo restituta dioecesis a Nobis provideatur, Nos venerabilem Fratrem Ioannem Evangelistam de Lima Vidal, Archiepiscopum titularem Oxyrynchitanum, eiusdem dioecesis Administratorem Apostolicum suprema Nostra auctoritate eligimus et constituimus, cum omnibus iuribus et facultatibus, quae Episcopis residentialibus competunt, nec non officiis et obligationibus, quibus Episcopi isti adstringuntur. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Petrum Ciriaci, Nostrum Nuntium in Lusitana Republica, delegamus eique facultates tribuimus necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem quam primum transmittendi authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque quibuslibet, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam restitutionis, erectionis, constitutionis, dismembrationis, concessionis, statuti, electionis, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpse-

rit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die quarta et vicesima mensis Augusti, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LX, n. 26 - D. Francini.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BASILICAE MINORIS DIGNITATE AC TITULO AUGETUR CATHEDRALE TEMPLUM DIOECESIS ALBAE REGALENSIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Albae Regalensis Episcopus refert ad Nos hodiernum dioecesis suae templum cathedrale loco vetustioris sacrae Aedis erectum fuisse, quae iam proxima exstiterat, quamque Turci diruerant ac vastaverant. Fertur vero idem primum antiquiusque templum exstructum fuisse temporibus Sancti Stephani Hungariae Regis, quem sollemnitatibus iubilaei clerus populusque Hungarici hoc anno devote feliciterque celebrarunt. Recentior autem ecclesia, quae, uti diximus, et cathedralis est Albae Regalensis dioecesis, tum amplitudine sua tum artis operibus insignibus conspicua est, copiosa sacra supellectili exornatur et apto ac sat frequenti ditatur clero, qui sacras functiones sacro in loco peragit, bonumque christifidelium spirituale fovendum sollerter curat. Haec animo repetentes, cum memoratus Episcopus Albae Regalensis, dioecesis sibi commissae cleri populique fidelis vota depromens, amplissimo quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Strigoniensium Archiepiscopi atque Hungariae Primatis commendationis officio aucta, humillimis Nos iteratisque supplicationibus deprecatus sit ut templum cathedrale praedictum ad titulum dignitatemque Basilicae minoris evehere dignemur, ad Sollemnium quae hoc anno celebrata

sunt memoriam quoque servandam, Nos optatis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Quae cum ita sint, audita etiam Sacra Rituum Congregatione, omnibus rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum ecclesiam cathedralem dioecesis Albae Regalensis dignitate ac titulo *Basilicae minoris*, iuribus privilegiisque adiectis, praecedentia inter alias Cathedrales excepta, honestamus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum : irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXX m. Maii an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

TEMPLUM SUB S. BARTHOLOMAEI APOSTOLI TITULO IN LOCO « MEERSSEN », INTRA FINES DIOECESIS RUREMONDENSIS DEO DICATUM, AD DIGNITATEM BASILICAE MINORIS EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Uti ad Nos refert Venerabilis Frater hodiernus Ruremondensium Episcopus, intra dioecesis suae fines, in loco quem *Meerssen* nuncupant, conspicuum exstat templum paroeciale in honorem Sancti Bartholomaei Apostoli Deo dicatum, quod nuper cura parochi decani, subsidio Gubernii Hollandici atque eleemosynis christifidelium instauratum ampliatumque est. Idem templum iam saeculo decimo quinto exstructum est loco antiquioris Sanctissimo Eucharistiae Sacramento ac Beatae Mariae Virgini inscripti, in quo fertur miraculum Eucharisticum tertio decimo saeculo habitum esse ita ut ex ipso tempore ob hanc praesertim causam continenti pietate ac devotione christifideles ex omnibus regionibus illuc confluxerint et confluant. Nil mirum proinde si eadem in sacra Aede, indulgentiis ditata Sanctissimi

Sacramenti erecta etiam sit ac floreat Sodalitas; cuius cura peculiares Sacrae Functiones, frequenti populo ac devoto adstante, peraguntur. Nunc autem venerabilis Frater Ruremondenorum Episcopus ad incrementum quoque maius obtinendum pietatis et venerationis fidelium erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, a Nobis suppliciter demisseque expostulat ut, votis etiam cleri populique Ruremondensis dioecesis obsecundantes, hodiernum templum, quod pulcritudine renidet dignumque omnium existimatione est ob structuram suam atque artis opera quibus exornatur, Basilicae minoris titulo ac dignitate honestare velimus. Placet proinde Nobis huiusmodi optatis concedere; ideoque, audita quoque Sacra Rituum Congregatione, praesentium Litterarum tenore, apostolica Nostra auctoritate, templum sub Sancti Bartholomaei Apostoli titulo, in loco *Meerssen*, dioecesis Ruremondensis intra fines Deo dicatum, *Basilicae minoris* dignitate ac titulo perpetuum in modum augemus, privilegiis adiectis quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XX m. Septembris, an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

VENERABILIS DEI FAMULA FRANCISCA XAVERIA CABRINI, INSTITUTI MISSIONARIARUM A SACRO CORDE IESU FUNDATRIX, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Benignus Deus miseriis hominum sublevandis singulares aliquando suscitat Filii sui Redemptoris Nostri asseclas, qui ad bonum aliorum procurandum ea, quae onerosa esse et multum praebere laboris videantur, plena voluntate et sui ipsorum contemptu propter Christum Iesum operantur, ut *coronam accipiant incorruptam*: cum enim homines multi facile

sustineant consuetudinem malorum, molestias ac labores innumerabiles ac prope infinitos propter pecuniarum vel honorum cupiditatem ac temporalem voluptatem et *illi quidem,* ut ait Apostolus, *ut corruptibilem coronam accipiant* (I Cor., IX, 25), quanto magis veri Christi fideles eos ipsos labores sustinere ac molestias non modo exoptant sed volunt, ut supernae vocationis suae bravium assequantur, gaudentes in passionibus et exultantes in tribulationibus altumque sapientes in stigmatibus propter Christum Iesum susceptis ad bonum proximorum provehendum! Quod sane praeterito saeculo quaedam nomine Francisca Xaveria Cabrini, itala virgo, mirabiliter assequi conata est. Eadem enim Francisca, Missionariarum Sacri Cordis Iesu Instituto condito, septem iam et sexaginta Domos religiosarum earumdem dum vivebat erexit, deque causa hac multa in Dei gloriam et proximi bonum est aggressa; gravissimas omne genus inter difficultates, quas animo laeto iugiter sustinuit; mundum propterea contempsit et asperam sibi elegit vitam laboribus plenam, quibus, nulla requie sibi imposita, continenter usque ad mortem alacriterque vacavit; tenui licet utens valetudine negotia explevit perardua, itinera longissima periculis referta perfecit, tamen in omnibus sive bonis sive malis plene in Domino confisa, prae oculis verba continenter habens: « Omnia possum in eo qui me confortat ». Dioecesis Laudensis intra fines in oppido a Sancto Angelo nuncupato orta, Famula Dei idibus iuliis, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo, a piis honestisque parentibus eadem die Sacro Baptismate abluta est, eidemque nomina Maria, Francisca imposita sunt. Nomen autem Xaveria a Venerabili Dei Serva postea assumptum est ob magnam erga Sanctum Franciscum Xaverium devotionem suam, eiusdemque missionarium zelum admirata. A puerilibus ludis aliena pueritiam pietate christianisque virtutibus ornata transegit; et tredecim annos nata virginitatis emisit votum, quod sex post annos in perpetuum iteravit. Prompta et vivido ingenio, publice docendi iure legitime sibi comparato, quamvis Deo inservire in aliqua iam constituta religiosa familia exoptaret, suo tamen parocho obediens, magisterium in oppido « Vidardo » fere biennium magna cum laude gessit; dein Cottonei sex per annos orphanotrophio non multo antea creato maxima prudentia et caritate praefuit. Eodem in loco apud parvum populare Beatae Mariae Virginis Gratiarum Sanctuarium, Laudensis Episcopi consilium secuta, anno MDCCCLXXX die quarta decima mensis novembris prima iecit fundamenta Instituti, quod « Missionariarum a Sacro Corde Iesu » nuncupatum, die XII m. martii, anno MDCCCLXXXVIII, *Decreto laudis* ab Epi-

scoporum et Regularium Sacra Congregatione honestatum est; supremam vero a Sancta Sede approbationem anno MCMVII die XII m. iulii obtinuit. Instituti condendi exordia valde difficilia atque humillima fuere; tantisque in discriminibus Franciscae Xaveriae prudentia ac fortitudo enituerunt; omni quidem destituta ope, ipsa, in Divina Providentia tantum confisa, se toto pectore dedit ad novam firmandam religiosarum familiam quam Regulis seu Constitutionibus, quae valde temporibus accommodatae videntur, munivit; quamque Apostolicae Sedis iussu uti moderatrix generalis usque ad mortem provide rexit. Nam in gravi hoc suo munere obeundo sorores verbo et exemplo ad pietatem, ad doctrinam, ad sese impendendas et super impendendas, ad cuncta pro Iesu amore sustinenda adversa Dei Famula informavit: suavitate tamen ac prudentia; atque adeo mirabiliter se aliquando gessit, ut peculiari Dei auxilio ac Spiritus lumine pollere visa sit; in omnibus autem negotiis erga Romanum Pontificem et Sanctam Sedem observantissima, continenterque ea, quae ab Ecclesia eiusdemque Praesulibus statuta essent tanquam tutissimas agendi regulas habuit; nil denique aliud sibi constanter proposuit, nisi operibus suis suarumque sororum gloriam Dei, omnia experta quae ad bonum aliorum et quidem Italicorum spectarent, quam maxime provehere. Tunc temporis enim miserabilior erat Italicorum, praesertim operariorum, condicio qui, patrii soli angustia et paupertate pressi, turmatim ad plura centena millia in longinquas regiones Americae potissimum, tum Septentrionalis cum Meridionalis, despectui ob paupertatem habiti, durisque addicti laboribus, spirituali auxilio plene destituti, commigrabant. Eorum miserata sortem, ut eos, qui sine templo, sine scholis, sine nosocomiis, sine spiritualibus sacri ministerii subsidiis longe a patria degebant, adiuvaret, Summi Pontificis etiam voluntati obtemperans, illuc se contulit Dei Famula vero Christi missionario spiritu commota et non semel quidem, ita ut Oceanum Atlanticum viginti-quattuor vicibus transmeaverit totamque Americam per longitudinem, pericula spernens tenuique sui corporis valetudini non parcens, impigre peragraverit; ac merito propter facinora sua *mater Italorum migrantium* appellata sit. At non modo apud populos transmarinos Americae tum Septentrionalis cum Meridionalis, sed etiam apud Europae gentes sive in Italia sive in Gallia, in Anglia quoque et in Hispania Venerabilis Serva Dei consueta alacritate suarum sororum domos instituit ut proximi bonum curaret puellarumque institutionem christianam proveheret, spiritualem tamen uniuscuiusque utilitatem quam maxime per totum vitae suae curriculum iugiter prae oculis habens; ita ut nil modernis hisce

temporibus itemque sancti Evangelii praeceptis magis consentaneum quam huiusmodi factorum genus cogitari possit. Ex quibus tam magni momenti negotiis, qui sequerentur labores angoresque etsi nullo tempore recusaret, prompta semper ad agendum in nomine Domini atque auxilio Dei suffulta plus viro digna quam fragili foemina: moribus tamen plane mirabilibus continenter enituit; et simplicitatem cordis et magnam in Divina Providentia fiduciam indeflexam palam monstravit. Animo vero libenti atque hilari Dei Famula vitam etiam poenitentem duxit: constat sane eam parcissimam in edendo, ceteris rebus stricte necessariis ad vivendum contentam fuisse. Omnia verba sua, optata, cogitationes ad Deum dirigens, cum erga Sacratissimum Cor Iesu immenso amore flagraret, suas quoque socias sub nomine ac tutela Eius praecipua posuit; cultum vero Beatissimae Virginis Mariae, quam sub titulo Matris Gratiarum iam ab incunabulis Instituti sui Fundatricem nuncupaverat, inter eas usque ad mortem omni studio ac sollertia fovit. Cum denique omnium virtutum ornamento ac nativi etiam ingenii dotibus effulgeret, demisse semper de semetipsa sensit; plausus, honores, laudesque fugiens, suaeque ideo humilitatis insignia sororibus exempla reliquit. Sancta vero vita ac sollertissima functa est Dei Famula Chicagiae mense decembri die vicesimo secundo, anno millesimo nongentesimo decimo septimo dum eadem in urbe, licet fracta laboribus, in nosocomium amplificandum incumbebat; eiusdemque corpus antea ad locum « West Park », haud longe a Neo-Eboracensi civitate, paucis post diebus translatum fuit atque humatum in sacello pro defunctis sui Instituti sororibus; eademque dein in urbe Neo-Eboracensi postremis hisce annis repositum in adiecta Instituto « Mother Cabrini-High School » ecclesia, inibi nunc in pace Christi quiescit. Ab illo tempore christifideles ad Famulae Dei sepulcrum gratias a Deo per eius intercessionem adprecantes continenter confluunt, admirandas virtutes stupendaque recolentes gesta, quae Nostrorum etiam Decessorum rec. men. Leonis Pp. XIII, Pii Pp. X ac Benedicti Pp. XV, nec non plurimorum tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium tum Episcoporum, itemque civilium sive in Italia sive in America magistratuum suffragiis testimoniisque praedicabantur. Nil propterea mirum si, inquisitionibus ordinariis tum in Chicagiensi tum in Laudensi dioecesi rite iam peractis, beatificationis Venerabilis Famulae Dei Franciscae Xaveriae Cabrini causa a Nobismetipsis digna habita fuerit, quae Sacrae Rituum Congregationi cognoscenda committeretur; ita ut anno millesimo nongentesimo tricesimo primo Nos ipsi die tricesima mensis martii manu propria Com-

missionem causae signaverimus; eademque, introducta cum fuerit, minoribus interea superatis iudiciis, adeo progressa deinceps fuerit, ut mox etiam super Venerabilis Servae virtutibus disceptari coeptum sit; Nosque, amplo decreto nono kalendas decembris anni millesimi nongentesimi tricesimi septimi edito, Venerabilis Dei Famulae Franciscae Xaveriae Cabrini virtutes heroicum attigisse fastigium declaraverimus. Agitata dein quaestione de duobus miraculis, quae in ea ipsa America, in qua ad animorum bonum atque ad Dei gloriam memorata *Italorum emigrantium mater* plurimum sane adlaboravit, per eiusdem intercessionem a Deo patrata ferebantur, post duas Congregationes, antepraeparatoriam scilicet et praeparatoriam, nec non aliam generalem congregationem, quae coram Nobis die decima nona mensis iulii, hoc ipso anno habita est, rebus omnibus acerrimo iudicio investigatis, die tricesima prima m. iulii anno volvente millesimo nongentesimo tricesimo octavo proposita miracula constare Nosmetipsi sancivimus, ulteriusque propterea in casu procedi posse. Cum igitur esset de virtutum heroicitate deque miraculis prolatum consilium, illud tantum supererat discutiendum num Venerabilis ipsa Dei Famula inter Beatos coelites tuto recensenda foret. Hoc dubium a Dilecto Filio Nostro Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Verde, Causae relatore, propositum est in Comitiis generalibus coram Nobis in Apostolico Palatio apud Castrum Gandulphi habitis die secunda mensis augusti anni vertentis, omnesque qui aderant, tam Cardinales quam Sacrorum Rituum Consultores, unanimi consensione affirmative responderunt. Nos autem in tanti momenti negotio Nostram aperire mentem distulimus, donec enixis precibus a Patre luminum subsidium posceremus. Quod cum impense fecissemus, tandem mensis augusti huiusmet anni die sexta, Transfigurationi dicata Domini Nostri Iesu Christi, qui cum sit « *Candor lucis aeternae, speculum sine macula et imago bonitatis* » (Sap., VII, 26) suam hanc formam in Venerabili Francisca Xaveria mire impressit, Eucharistico Sacro rite litato, adstantibus Dilectis Filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti rec. mem., qui tunc temporis Sacrorum Rituum Congregationi praepositus erat, atque Alexandro Cardinali Verde, Causae Ponente seu relatore, nec non dilectis filiis Alphonso Carinci, Congregationis Rituum Secretario, et Salvatore Natucci, Sanctae Fidei Promotore Generali, auctoritate Nostra apostolica ediximus tuto procedi posse ad sollemnem Dei Famulae Franciscae Xaveriae Cabrini beatificationem. Quae cum ita sint, universae Religiosae Familiae Missionariarum a Sacro Corde Iesu ab eadem fundatae vota implen-

tes, praesentium Litterarum tenore atque Apostolica auctoritate Nostra, facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Francisca Xaveria Cabrini, ipsius Instituti missionarii Fundatrix, *Beatae* nomine in posterum nuncupetur, eiusque corpus ac lipsana, seu reliquiae, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines Eius radiis decorentur. Praeterea eadem Apostolica Nostra auctoritate concedimus ut de illa recitetur Officium et Missa celebretur singulis annis de Communi Virginum, cum lectionibus et orationibus propriis per Nos adprobatis, iuxta Missalis et Breviarii Romani rubricas. Huiusmodi vero Officii recitationem Missaeque celebrationem fieri dumtaxat concedimus in dioecesi Laudensi, ubi nata est Serva Dei, atque in Chicagiensi archidioecesi cum Chicagiae migraverit ad Dominum, et in Neo-Eboracensi, ubi corpus in pace quiescit; itemque in templis et sacellis ubique terrarum sitis, quibus utitur Institutum Missionariarum a Sacro Corde Iesu, ab omnibus fidelibus, qui horas canonicas recitare teneantur, et quod ad Missas attinet, ab omnibus presbyteris tam e saeculari quam e religioso clero ad ecclesias sive sacella, in quibus festum agatur, convenientibus. Demum facultatem impertimur ut sollemnia beatificationis Venerabilis Servae Dei Franciscae Xaveriae Cabrini supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitima auctoritate designandis, intra annum, servatis servandis, postquam sollemnia eadem in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana fuerint peracta. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ac decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIII mensis novembris, anno MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

VENERABILIS DEI FAMULA MARIA DOMINICA MAZZARELLO, CONFUNDATRIX INSTITUTI FILIARUM MARIAE AUXILIATRICIS, BEATA RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Anno millesimo nongentesimo tricesimo quarto in Sanctorum numerum Nos ipsi sollemniter adscriptum ediximus Sanctum Ioannem Bosco, qui, Societatis a Sancto Francisco Salesio Fundator nec non Instituti Filiarum Beatae Mariae Auxiliatricis, ut hisce modernis temporibus ob inventorum, disciplinarum atque artium progressiones plus aequo elatas iuvenes puellaeque christianae sapientiae principia ne obliterarent et ab Ecclesia Dei ne abducerentur, incensa erga eos easque caritate et misericordia complexus, res, Deo iuvante, mirandas iisdem tutandis patravit operariosque idoneos efformavit multos nostraeque societati veluti in hereditatem reliquit, qui imbuti eius spiritu eumque vestigiis feliciter secuti in vinea Domini alacriter continenterque adlaborarent. Ad suum autem pro sororibus puellisque Institutum sub invocatione Mariae Auxiliatricis constituendum ac propagandum Sanctus Ioannes praedictus adiutricem habuit validissimam Mariam Dominicam Mazzarello, quae sub sapienti sancti eiusdem magisterio, quamvis usque ad mortem magnis humilitatis sensibus quam maxime enituerit, oboedientia tamen coacta ipsius novae religiosae familiae ab incunabulis eiusdem regimen suscepit; tanto consilio, licet solum decem fere annorum spatio, tenuit; tantaque sollertia dilatavit, ut merito confundatricis titulo a Sacra Rituum Congregatione postea decorata fuerit. Dioecesis Aquensis apud montanum locum, quem « Mornese » nuncupant, Venerabilis Dei Serva nata est die nona mensis Maii, anno millesimo octingentesimo tricesimo septimo, a parentibus, honestis piisque ruriculis, ipsique, salutaribus eadem die Baptismatis aquis ablutae, nomina Maria Dominica imposita sunt. Ab ineunte aetate modestiam in ore, habitu, incessu, moribusque suis eximiam ostendit; amantissimis religiosorum parentum suorum curis respondens, quamvis vividum sortita ingenium vehementem immo naturam, ad praecepta docilis eorum et voluntati obsequens, ea ipsa etiam minus sibi acceptabilia, quae ei praescripta vel tantum suasa essent statim explebat. Progredientibus annis puritatis suae lilium integrum servare omni prorsus studio intendit pietatisque

flores augere, ita ut, puellula adhuc, voto perpetuae castitatis se obstrinxerit, et ad cotidie Missam audiendam horis antelucanis rigidi etiam hiemis ad paroecialis ecclesiae ianuas nondum patentes algidum aërem, frigus, nivemque perferens diu exspectare ne timuerit; de sero autem cum ad ecclesiam accedere sibi non daretur, versus eam conversa e domo, fenestris apertis, preces effundens genibus flexis humi longas protraxerit moras. Postquam adulescentula ad Eucharisticas Dapes accessit, mox erga Iesum Christum amore ardenti flagrans, Sacram Synaxim cotidie assumebat. Interea abhorrens a vanitate foeminarum propria et a mundanis oblectamentis aliena, vel rem domesticam matre duce domi gerebat diligentia haud communi, vel in vineis familiaribus sub sollicita genitoris tutela sollertem agrorum laboribus operam libenter dabat. Sed cum quindecim annos nata gravi morbo correpta fuerit, agresti vita relicta, Famula Dei ad suendi artem perdiscendam se dedit, ut postea in aptam domum alias vici puellas congregaret, quas non modo artem memoratam doceret sed e periculis ereptas ad agnoscendum etiam et amandum Iesum traheret atque adduceret. Cum vero Piae Mariae Immaculatae Unioni nomen dederit, post aliquod tempus addita sibi socia ex eadem Unione, vitam fere religiosarum more aggredi coepit, ut puellas sibi creditas non modo rebus domesticis et arte suendi sed officiis quoque pietatis ac religionis facilius educaret. Sic provide tanquam e parvo semine ex hoc genere vitae sensim sine sensu initia futuri Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis constitui videntur. Hac enim vivendi Mariae Dominicae eiusque sociarum ratione cognita, Sanctus Ioannes Bosco, qui tunc temporis, suadente quoque Pio Pp. IX Decessore Nostro, aliud suo pro pueris priori simile Institutum puellis instituendis destinatum consulto conceperat, ne sibi deessent aptae sive in ipso Instituto condendo sive in eodem moderando ac ministrando adiutrices, quandam vitae ducendae normam Servae Dei sociisque dedit; easque vero, felice inceptus quem optaverat exitu comperto, opportunis stabilibusque regulis munivit. At initia operis frugiferi difficultates omne genus gravarunt, sive quae ab hominibus procedebant immo a parentibus propinquisque novensilium religiosarum, sive quae a victu ceterisque vitae necessitatibus, ita ut Instituti praesertim exordio Famula Dei eiusque sociae paupertate vel potius egestate magna laboraverint, quamvis etiam tunc sanctum Ioannem Bosco imitata venerabilis ipsa spem suam plenissima fide in Deo conlocaret, ac propterea nihil eius animi tranquillitatem ac fiduciam turbare valeret. Familiae religiosae primis temporibus in oppido natali Servae Dei constitutae regimen Venerabilis Maria Dominica potestate antea tantum vicaria quasi ad tempus tenuit; sed duobus post

annis ab Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis initio, scilicet anno millesimo octingentesimo septuagesimo quarto, Venerabilis ipsa unanimi sororum suffragio moderatrix generalis renuntiata est; apparuitque tunc quam profundae humilitatis spiritu Famula Dei imbuta esset: nonnisi enim vi oboedientiae ac verbis quoque suadentibus Sancti Ioannis Bosco, qui religiosarum capitulo intererat, adduci potuit ut ad Institutum regendum se se apponeret. Cum tamen oneri atque honori moderatricis novi Instituti prorsus imparem se existimaret, eius virtutes insignes, promptum ac nativum in rebus practicis gerendis ingenium, magna denique sua fiducia in Ioanne Bosco tanquam in sancto viro conlocata, ita ut ab illius voluntate nutuque iugiter docilis penderet illiusque spiritu caritatis ut imbuerentur sociae diligentissime curaret, omnium sororum alumnarumque eius existimationem et affectum Eidem conciliarunt. In perficiendo autem et ampliando Instituto, tum quidem vix inchoato, quamvis litterarum paene rudis, optima prudentiae, sollertiae ac sapientiae suae specimina dedit; semper tamen matrem sororibus se ostendens, occasione data, humilitate plenam. Nil mirum propterea si Filiarum Mariae Auxiliatricis Institutum, adhuc Maria Dominica vivente, mirabiliter propagatum fuerit; postea vero adprobatum et ab Apostolica Sede confirmatum per orbem fere totum vel in Missionum etiam locis inter infideles, visibili Dei auxilio, dilatatum sit; ita ut plura Filiarum Mariae Auxiliatricis millia nunc in emolumento animarum promovendo atque in christiana puellarum praesertim institutione procuranda, primam suam magistram ac moderatricem vestigiis fideliter secuta, fructuose laborent. Niceae Montis ferrati, cum eandem in urbem anno millesimo octingentesimo septuagesimo octavo princeps Instituti domus iam fuerit translata, gravi morbo correpta Dei Famula imminentis mortis nuntium laeta accepit, infirmi corporis dolores submisso patientique animo perferens ac dissolvi cupiens et esse cum Christo, Ecclesiae sacramentis iterum iterumque munita, Iesu, Mariae, Ioseph sanctissima nomina ore clamitans, placidissimo exitu supra quadragesimum quarto suae aetatis anno ad coelestis Sponsi nuptias die quartadecima mensis Maii, anno millesimo octingentesimo octogesimo primo convolavit. Iam multo ante ipsa mortem suam proximam praesentiebat; sed non inclementia tempestatis, non difficultates itinerum, non dolores corporis aut infirmitas valetudinis Venerabilem Dei Famulam detinere potuerant, quin dissitas quoque Instituti domos inviseret ad socias in bonum firmandas. Iugiter in omnibus vitam egerat in exemplum adducendam. Simplex in agendo, parca in sumendis cibis, impigra in explendis officiis, larga etsi pauperrima in donando, prudens ac fortis in sociis mo-

derandis quamvis in rebus Instituti Sancto Ioanni Bosco se totam committeret, in orando piissima, in innocentiae nitore ac virginitatis servando diligentissima. In Eucharistiam vividissima religione flagrabat quasi praesentem Iesum suis oculis videret, neque minore ardore Beatam Virginem sub titulo praecipue Auxiliatricis colebat. Aliquando etiam secretorum cordium ac spirituum discretione pollere visa est. Sanctitatis proinde fama, qua iam dum vitam mortalem agebat Venerabilis Dei Famula exornabatur, post eius obitum ac funus in dies vividior apud omnes facta est. Nil mirum proinde si ab anno millesimo nongentesimo decimo primo ad annum millesimum nongentesimum decimum septimum Ordinaria auctoritate processus de more facti sint, ac Nosmet-ipsi anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto manu propria die vicesima mensis Maii Introductionis Causae Commissionem signaverimus. Inquisitionibus igitur iudicialibus in Famulae Dei vitam resque gestas ad iuris normam expletis, ceterisque omnibus rite absolutis, Nos, cum mox etiam super Venerabilis Servae Dei virtutibus disceptari coeptum sit, decreto quinto nonas Maias anno millesimo nongentesimo trigesimo sexto edito, Venerabilis Dei Famulae Mariae Dominicae Mazzarello virtutes heroicum attigisse fastigium declaravimus. Postea quaestio suscepta est de duobus miraculis, quae, ipsa virgine intercedente, patrata a Deo ferebantur; Nosque, rebus omnibus iudicio severissimo ponderatis, cum eadem vera atque explorata fuerint renuntiata post duas Congregationes antepraeparatoriam nempe ac praeparatoriam, nec non aliam Generalem Congregationem, quae coram Nobis die decima mensis Maii anni huius habita est, per decretum septimo Kalendas Iunias vertentis anni editum de utroque miraculo constare ediximus, ulteriusque proinde in casu procedi posse. Illud igitur discutiendum supererat num Venerabilis Ancilla Dei inter Beatos coelites recensenda tuto foret. Hoc dubium propositum est a dilecto filio Nostro Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Verde, Causae Ponente seu Relatore in generali Sacrae Rituum Congregationis coetu coram Nobis habito die decima nona mensis Iulii, volventis anni, omnesque tum Cardinales Sacris tuendis Ritibus praepositi tum qui aderant Patres Consultores unanimi suffragio affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus precesque iterandas esse censuimus, ut ad sententiam in tam gravi negotio ferendam caeleste auxilium Nobis compararemus. Quod cum impense fecissemus, tandem die trigesima prima mensis Iulii nempe Dominica octava post Pentecosten, hoc ipso anno, Eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque Sanctae Romanae Ecclesiae Camillo Cardinali Laurenti rec. mem., tunc tem-

poris Sacrae Congregationis Rituum Praefecto, et Alexandro Cardinali Verde, Causae Relatore, nec non dilectis filiis Alphonso Carinci, enunciatae Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, Generali Fidei Promotore, *tuto* procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servae Dei Mariae Dominicae Mazzarello Beatificationem auctoritate Nostra pronunciavimus. Quae cum ita sint tam Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis vota implentes quam Societatis a Sancto Francisco Salesio, praesentium Litterarum tenore, Apostolica Nostra auctoritate facultatem facimus ut Venerabilis Dei Famula Maria Dominica Mazzarello, Confundatrix Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis, BEATAE nomine in posterum nuncupetur, eiusdemque corpus ac lipsana seu reliquiae, quae tamen in sollemnibus supplicationibus non sunt deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur; itemque permittimus ut eiusdem Servae Dei imagines radiis decorentur. Praeterea pari auctoritate Nostra concedimus ut de ea quotannis Officium recitetur de Communi Virginum cum lectionibus propriis per Nos adprobatis, et Missa de eodem Communi cum orationibus propriis per Nos pariter adprobatis celebretur, servatis rubricis; sed tamen in dioecesi Aquensi tantum cum in eiusdem finibus nata sit Serva Dei atque inibi ipsa migraverit ad Dominum; nec non in templis seu sacellis ubique terrarum sitis quae sive ad Institutum Filiarum Mariae Auxiliatricis sive ad Societatem a Sancto Francisco Salesio pertineant, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam religiosis, qui horas canonicas recitare teneantur; et, quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus ad templa seu sacella memorata, in quibus Beatae ipsius festum agatur, convenientibus. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Mariae Dominicae Mazzarello, servandis servatis, supradictis in templis seu sacellis celebrentur, diebus legitime auctoritate designandis, intra annum postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana fuerint peracta. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ac decretis de non cultu editis, ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint atque enunciate Congregationis sigillo munita, eadem prorsus fides etiam in disceptationibus iudicialibus adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce Litteris ostensis, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX m. Novembris, an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

die 24 Decembris 1938. — Cathedrali Ecclesiae Albae Iuliensi praefecit R. D. Aaron Márton, hactenus Administratorem Apostolicum eiusdem dioecesis.

die 7 Ianuarii 1939. — Titulari episcopali Ecclesiae Dorylaënsi R. P. Laurentium Zeller, Abbatem Praesidem Congregationis Brasiliensis O. S. B.

die 8 Ianuarii 1939. — Metropolitanae Ecclesiae Guatimalensi R. D. Marianum Rossell, eiusdem Ecclesiae metropolitanae Vicarium Capitularem.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis, ut infra, datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum :

die 13 Decembris 1938. — Cathedrali Ecclesiae Portaugustanae praefecit R. D. Thomam McCabe, dioecesis Lismorensis sacerdotem.

— Cathedrali Ecclesiae Betsuadensi R. P. Dominicum Grassi, e Pontificio Instituto a Ss. Apostolis Petro et Paulo et a Ss. Ambrosio e Carolo pro missionibus ad exteras gentes.

— Titulari episcopali Ecclesiae Beleciensi R. P. Ioannem Theodorum Suhr, O. S. B., quem constituit Vicarium Apostolicum Daniae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Irenopolitanae in Isauria R. P. Ioan-

nem Germanum Mousset, e Societate Parisiensi Missionum ad exteras gentes, quem constituit Vicarium Apostolicum de Taiku.

— Titulari episcopali Ecclesiae Amathusiae in Cypro R. P. Patritium Cleary, e Societate Sancti Columbani, quem constituit Vicarium Apostolicum de Nancheng.

die 14 Decembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Tymbriadensi R. P. Gualterium Fitzgerald, S. I., quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Raphaëlis Crimont, Vicarii Apostolici de Alaska.

die 15 Decembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Amorianae Exc. D. Hugonem MacSherry, hactenus Episcopum tit. Acilisenum et Vicarium Apostolicum Districtus Orientalis Promontorii Bonae Spei.

die 5 Ianuarii 1939. — Cathedrali Ecclesiae Kottarensi R. P. Rochum Agniswami, S. I.

— Cathedrali Ecclesiae Chilawensi, noviter erectae, R. P. Aloisium Perera, e Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Pertensi R. D. Job Tchen, Congregationis Missionis, quem constituit Vicarium Apostolicum de Chengtingfu.

die 7 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Paraetoniensi R. P. Franciscum Bruls, Societatis Mariae, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Iosephi Guiot, Vicarii Apostolici Planorum Sancti Martini.

II

NOMINATIONES

Decretis, ut infra, datis Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad suum beneplacitum renunciavit:

die 18 Novembris 1938. — R. P. Thomam a Marcellano, ex Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, *Praefectum Apostolicum Solimões Superioris.*

die 25 Novembris. — R. P. Leandrum Nieto Bolandier a Sancto Nicolao Tolentinate, ex Ordine Recollectorum Sancti Augustini, *Praefectum Apostolicum de Palawan.*

die 7 Ianuarii 1939. — R. P. Ambrosium Leblanc, O. F. M., *Praefectum Apostolicum Urawaënsem.*

— R. P. Patritium Usher, Societatis Sancti Columbani pro missionibus apud Sinenses, *Praefectum Apostolicum de Bhamo.*

— R. P. Edmundum Wolf, e Societate pro missionibus ad Afros, *Praefectum Apostolicum de Korhogo.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

INDULGENTIA PLENARIA « TOTIES QUOTIES » DIE II MENSIS NOVEMBRIS VEL DIE DOMINICA SUBSEQUENTI LUCRIFIERI POTEST.

Summus Pontifex Pius X, per Decretum S. Congregationis S. Officii die XXV mensis Iunii a. MDCCCCXIV datum, [1] omnibus christifidelibus, qui quamlibet ecclesiam aut quodlibet publicum oratorium (vel semipublicum pro legitime utentibus) die secunda mensis Novembris pie visitavissent, plenariam indulgentiam « toties quoties » suetis conditionibus lucrandam concessit, fidelibus defunctis solummodo applicandam.

At identidem, decursu temporis, ad hoc Sacrum Tribunal supplicationes pervenerunt, quibus postulabatur ut eadem indulgentia die quoque dominica subsequenti lucrifieri posset; idque eo consilio ut ii etiam pretiosissima hac concessione frui possent, qui die Commemorationis omnium fidelium defunctorum id non peregerint. Quam ad rem SSmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, in audientia die X mensis Decembris a. MDCCCCXXXVIII infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, statuere ac decernere dignatus est plenariam eiusmodi indulgentiam vel die II mensis Novembris, vel subsequenti die dominica lucrifieri posse, firmis manentibus ceteris conditionibus tum memorati Decreti S. Congregationis S. Officii, tum Decreti S. Paenitentiariae quoad plenariam indulgentiam « toties quoties » lucrandam. [2]

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Paenitentiariae Apostolicae, die 2 Ianuarii 1939.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

[1] *Acta Ap. Sedis*, vol. VI, a. 1914, p. 378.

[2] *Acta Ap. Sedis*, vol. XXII, a. 1930, p. 363.

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

DE HILDESHEIM

NULLITATIS MATRIMONII (KLEPSIG-SCHMIDT)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Aloysii Schmidt, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 25 Februarii 1939, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Aloysii Schmidt, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur.

Albertus Canestri, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 22 Decembris 1938.

I. Pendola, *Notarius.*

Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Louis Schmidt, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 25 Février 1939, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessus rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Louis Schmidt, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 19 gennaio 1939, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Barone GABRIELE APOR DI ALTORJA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario del Regno d'Ungheria, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Sabato, 21 gennaio 1939, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Prof. FILIPPO dei Marchesi SERLUPI CRESCENZI, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di San Marino, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 10 gennaio 1939, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, hanno discusso sopra due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione del Venerabile Servo di Dio Giustino de Jacobis, Vescovo tit. di Nicopoli e primo Vicario Apostolico dell'Abissinia, della Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli.

Martedì, 24 gennaio 1939, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *generale,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi hanno dato il loro voto:

1) Sul *Tuto* per la beatificazione della Venerabile Serva di Dio Emilia di Vialar, fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe dell'Apparizione.

2) Su due miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della Beata Gemma Galgani, Vergine di Lucca, che vengono proposti per la sua solenne canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

22 dicembre 1938. Il Revmo Padre Giuseppe Creusen, della Compagnia di Gesù, *Consultore della Suprema Sacra Congregazione del Sant'Offizio.*

7 gennaio 1939. L'Illmo e Revmo Monsig. Vittorio Bartoccetti e i Revmi Padre Ludovico Nolan, dell'Ordine dei Frati Predicatori, Padre Cosma Sartori, dell'Ordine dei Frati Minori, e Padre Antonio Constantin, dei Missionari d'Africa, *Consultori della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

12 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Massimo Massimi, *Membro della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 novembre 1938. Monsig. Filippo Pellegrini, *Cappellano Comune Pontificio Soprannumerario.*

18 » » Monsig. Biagio Martini, *Cappellano Comune Pontificio Soprannumerario.*

22 dicembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Riparazione,* Casa di Nazareth (Milano).

24 » » Monsig. Nicola Nacci, *Cappellano Comune Pontificio Soprannumerario.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

5 gennaio 1939. S. E. Revma Monsig. Natale Gabriele Moriondo, Vescovo di Caserta.

11 » » S. E. Revma Monsig. Luigi Paulini, Vescovo di Concordia.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

14 novembre 1938. Monsig. Gaspare Bentivegna, dell'archidiocesi di Monreale.

» » » Monsig. Carlo Kolb, della diocesi di Strasburgo.

30 novembre 1938. Monsig. Giulio Czapik, dell'Amministrazione Apostolica di Debrecen.

14 dicembre » Monsig. Nicodemo Tarasiewicz, della diocesi di Pińsk.

Prelati domestici di Sua Santità:

9 settembre 1938. Monsig. Michele Köszeghy, dell'archidiocesi di Colocsa.

» » » Monsig. Colomanno Gonczlik, della medesima archidiocesi.

13 » » Monsig. Antonio L. Leininger, della diocesi di Columbus.

» » » Monsig. Edoardo Hettinger, della medesima diocesi.

25 ottobre » Monsig. Antonio Meneghetti, della diocesi di Treviso.

6 novembre » Monsig. Tommaso Grogan, della diocesi di Townsville.

» » » Monsig. Michele W. Lyons, della diocesi di Indianapolis.

8 » » Monsig. Francesco A. Reardon, dell'archidiocesi di Cincinnati.

10 » » Monsig. Leopoldo Neis, dell'archidiocesi di Portalegre.

14 » » Monsig. Giuseppe Wendling, della diocesi di Strasburgo.

» » » Monsig. Antonio Wursthorn, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Emmanuele Trabadelo y Muiña, della diocesi di Matanzas.

16 » » Monsig. Pietro Jullien, dell'archidiocesi di Chambéry.

» » » Monsig. Clemente Cossettini, dell'archidiocesi di Udine.

17 » » Monsig. Giuseppe P. Morrison, dell'archidiocesi di Chicago.

» » » Monsig. Giovanni G. Mielcarek, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Tommaso F. Friel, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Giovanni Campbell, della medesima archidiocesi.

21 » » Monsig. Ruggero Tredici, della diocesi suburbicaria di Velletri.

23 » » Monsig. Francesco Wakim, dell'archidiocesi di Nuova York.

28 » » Monsig. Onofrio Buonocore, della diocesi di Ischia.

29 » » Monsig. Giovanni J. Sweeney, della diocesi di Trenton.

» » » Monsig. Massimiliano Wujek, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Tommaso U. Reilly, della medesima diocesi.

30 » » Monsig. Luigi S. Quinlan, della diocesi di Camden.

» » » Monsig. Giacomo A. Moroney, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Sigismondo Mihalovics, dell'archidiocesi di Strigonia.

1 dicembre » Monsig. Pietro Caccia, della diocesi di Como.

9 » » Monsig. Francesco Antonio Rios y Galiano, della diocesi di Matagalpa.

17 dicembre 1938. Monsig. Giovanni Croce, della diocesi di Chiavari.
» » » Monsig. Vincenzo Masciello, della diocesi di Bovino.
21 » » Monsig. Giorgio Jacquin, della diocesi di Digione.
22 » » Monsig. Pietro Mahony, della diocesi di Sandhurst.
» » » Monsig. Giovanni Steinlage, della diocesi di Amarillo.
» » » Monsig. Francesco Giuseppe Pokluda, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

12 gennaio 1939. A S. E. il sig. dott. Giuseppe Bonifacio de Andrada e Silva, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Brasile presso la S. Sede.
» » » A S. E. il sig. dott. Carlo Aldunate, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Chile presso la S. Sede.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

17 novembre 1938. Al sig. Carlo C. Kerwin, dell'archidiocesi di Chicago.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 dicembre 1938. A S. E. il sig. Marchese Carlo Pacelli, Consigliere Generale dello Stato della Città del Vaticano.
12 gennaio 1939. A S. E. il sig. dott. Aurelio Giovanni Vassiliu, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Romania presso la S. Sede.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

6 ottobre 1938. Al sig. avv. Giovanni Bertini, della diocesi di Prato.
1 dicembre » Al sig. Alberto Jourdain (Francia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

30 aprile 1938. Al sig. Paolo Tournon (Francia).
30 luglio » Al sig. Vittore Thiran, della diocesi di Namur.
28 ottobre » Al sig. Stefano Germain de Montauzan, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Agostino Cretinon, della medesima archidiocesi.
7 novembre » Al sig. dott. prof. Giuseppe Milone, dell'archidiocesi di Napoli.

9 novembre 1938. Al sig. Leslie Alessandro Toke, della diocesi di Southwark.
1 dicembre » Al sig. dott. Patrizio O'Brien, della diocesi di Rockampton.
9 » » Al sig. Carlo Lepoutre, dell'archidiocesi di Cambrai.
10 » » Al sig. cav. Daniele G. Callahan, dell'archidiocesi di Filadelfia.
» » » Al sig. cav. Luca E. Hart, dell'archidiocesi di S. Luigi.
» » » Al sig. cav. Francesco P. Matthews, della diocesi di Omaha.
» » » Al sig. dott. Edoardo W. Fahey, dell'archidiocesi di San Paolo di Minnesota.
14 » » Al sig. Valentino Arenas y Armiñán, dell'archidiocesi di San Cristoforo dell'Avana.
15 » » Al sig. Giovanni Vittadini, della diocesi di Lodi.
21 » » Al sig. Vincenzo Fogliano, dell'archidiocesi di Napoli.
2 gennaio 1939. Al sig. prof. Gioacchino Renato Enrico Pietro Stefano du Plessis de Greneday, della diocesi di Angers.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 marzo 1938. Al sig. Stefano Moldoványi, della diocesi di Sabaria.
8 novembre » Al sig. Alfredo Van Melle, dell'archidiocesi di Malines.
18 » » Al sig. prof. Fernando De Visscher (Belgio).
19 » » Al sig. ing. Fernando Maggi, della diocesi suburbicaria di Albano.
29 » » Al sig. Lodovico Arnoux, dell'archidiocesi di Parigi.
30 » » Al sig. prof. Clemente De Lafontan de Goth, del Vicariato Apostolico di Shanghai.
» » » Al sig. Giovanni Eusebio Krysinski, del medesimo Vicariato Apostolico.
17 dicembre » Al sig. dott. Stefano Maher, della diocesi di Hartford.
» » » Al sig. Domenico Burns, della medesima diocesi.
21 » » Al sig. Adriano Giovanni M. Vervoort, della diocesi di Bois-le-Duc.
30 » » Al sig. Leonida Piazzi (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

19 giugno 1938. Al sig. Francesco Casnati, della diocesi di Como.
10 ottobre » Al sig. Remo Baggini, della diocesi di Vigevano.
5 novembre » Al sig. Atalla Mantoura, del Patriarcato di Gerusalemme.
12 dicembre » Al sig. ing. Antonio Ceresa, della diocesi di Novara.
19 » » Al sig. Salvatore Smirne, della diocesi di Nocera dei Pagani.
22 » » Al sig. cav. avv. Abramo Mastronuzzi, della archidiocesi di Taranto.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

17 agosto 1938. Al sig. Tranquillino Bianchi (Italia).
6 novembre » Al sig. dott. ing. Camillo Michetti, dell'archidiocesi di Chieti.
» » » Al sig. geometra Francesco Margaritora, della medesima archidiocesi.
7 » » Al sig. Silvio Gava, della diocesi di Castellammare di Stabia.
8 » » Al sig. Arcangelo Taiana, della diocesi di Como.
16 » » Al sig. Michele Hô' Pháp, del Vicariato Apostolico di Hué.
21 » » Al sig. Felice Cortinovis, dell'archidiocesi di Torino.
23 » » Al sig. Giorgio Fares, della diocesi di Trenton.
12 dicembre » Al sig. prof. Andrea Festa, del Vicariato Apostolico dell'Eritrea.
15 » » Al sig. Pietro Petrani, della diocesi di Ivrea.
3 gennaio 1939. Al sig. Aldo Tamba, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Al sig. architetto Mario Mariani (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

11 luglio 1935. Monsig. Achille Onorati, della diocesi suburbicaria di Velletri.
15 settembre 1938. Monsig. Stefano Lengyel, della diocesi di Timisoara.
» » » Monsig. Venceslao Havlik, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carlo Geysa Kienitz, della medesima diocesi.
13 ottobre » Monsig. Federico Molnar, dell'archidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Enrico Szabo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Stanislao Mazanek, dell'archidiocesi di Cracovia.
20 » » Monsig. Giuliano Hincky, della diocesi di Strasburgo.
27 » » Monsig. Edoardo Flores Ruiz, della diocesi di Chiapas.
3 novembre » Monsig. Alberto Galieti, della diocesi suburbicaria di Albano.
» » » Monsig. Francesco Vannini, dell'archidiocesi di Ancona.
10 » » Monsig. Pier Franco Zucchini, della diocesi di Faenza.
» » » Monsig. Costantino Ferrari (Roma).
» » » Monsig. Giuseppe Krosninski, della diocesi di Tarnovia.
» » » Monsig. Mattia Giuseppe Gausweidt, della archidiocesi di Portalegre nel Brasile.

10 novembre 1938. Monsig. Giuseppe de Nadal, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Filippo Diel, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Antonio Perez, della medesima archidiocesi.
17 » » Monsig. Giuseppe Mlodochowski, della diocesi di Tarnovia.
» » » Monsig. Silvio Cinquini, della diocesi di Livorno.
» » » Monsig. Giuseppe Kapala, della diocesi di Scepusio.
» » » Monsig. Pasquale Proia, della diocesi di Aquino.
» » » Monsig. Reinoldo Hillenbrand, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Davide F. Cunningham, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Kozlowski, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Malachia P. Foley, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Alessandro Morgantini, dell'archidiocesi di Pisa.
24 novembre » Monsig. Mario Cagna, della diocesi di Casale Monferrato.
» » » Monsig. Carlo Kadlec, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giorgio Grüner, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Vymetăl, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Svoboda, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo Bock, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Andrea Hauser, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Kronek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Dvořák, della diocesi di Budejovice.
» » » Monsig. Tommaso B. McDonald, della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Francesco Saverio Saliba, della diocesi di Gozo.
» » » Monsig. Carlo Riu, dell'archidiocesi di Santiago di Cuba.
» » » Monsig. Sebastiano Folgar, della medesima archidiocesi.
1 dicembre » Monsig. Francesco Machac, della diocesi di Hradec Králové.
» » » Monsig. Francesco Jelinek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Groh, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Komarek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emanuele Fenzl, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Di Bartolo, della diocesi di Agrigento.
» » » Monsig. Rocco Cusumano, dell'archidiocesi di Palermo.
3 » » Monsig. Tomislao Firis, della diocesi di Crisio.
15 » » Monsig. Angelo Vianello, della diocesi di Chioggia.
29 » » Monsig. Clarenzio J. Riordan, della diocesi di Lincoln.
» » » Monsig. Maurizio W. Helman, della medesima diocesi.
5 gennaio 1939. Monsig. Giovanni Terenzi, della diocesi suburbicaria di Palestrina.

Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada e Cappa:

15 dicembre 1938. Il sig. Francesco Bonnyman, della diocesi di Southwark.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

15 luglio 1938. Monsig. Giuseppe Antonio Fernandes, della diocesi di Meliapor.
» » » Monsig. Antonio Federico Theodore, dell'archidiocesi di Madras.
25 settembre » Monsig. Giuseppe Volpicelli, della diocesi di Segni.
17 novembre » Monsig. Scipione De Lisio, della diocesi di Campobasso.

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

1 dicembre 1938. Monsig. Luca Weiss, dell'archidiocesi di Trento.

NECROLOGIO

1 dicembre 1938. Monsig. Wulstano Pearson, Vescovo di Lancaster.
17 » » Monsig. Luigi Durou, Arcivescovo di Guatemala.
24 » » Emo Signor Card. Leone de Skrbensky, del Titolo di S. Stefano al Monte Celio.
29 » » Monsig. Tommaso Francesco Lillis, Vescovo di Kansas City.
30 » » Emo Signor Card. Alessandro Kakowski, del Titolo di S. Agostino, Arcivescovo di Varsavia.
5 gennaio 1939. Monsig. Bernardo O'Kane, Vescovo di Derry.
10 » » Monsig. Santino Maria da Silva Coutinho, Arcivescovo di Maceiò.
20 » » Monsig. Giuseppe Maria Leo, Arcivescovo di Trani e Barletta.
26 » » Monsig. Matteo Angelo Filipello, Vescovo di Ivrea.

BIBLIA SACRA

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI. cura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

Tomus I - **Librum Genesis.**
Tomus II - **Libros Exodi et Levitici.**
Tomus III - **Libros Numerorum et Deuteronomii.**

Ciascun volume si vende ai seguenti prezzi (porto compreso):
in brochure — L. 200.
A) dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro — L. 220.
B) dorso in pergamena, con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) — L. 225.
C) rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro — L. 255.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
HORAE DIURNAE BREVIARII ROMANI ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam. — Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13 1/2 × 8 1/2):			
(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo contectum, sectione foliorum rubra, cum theca	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —
P. AGATHANGELUS A LANGASCO O. M. CAP. **DE INSTITUTIONE CLERICORUM IN DISCIPLINIS INFERIORIBUS** **Legislatio canonica.** Typis polyglottis Vaticanis, in-8°, pp. XVI-292. INDEX: Praeliminaria, pars I, Praeformatio iuris vigentis; pars II, Ius Codicis; pars III, Ius comparatum — Appendices (Specimina programmatum et prospectus organizationis scholasticae Ecclesiae et praecipuarum Civitatum)	25 —	26,50	30 —
INSTRUCTIO SERVANDA a tribunalibus dioecesanis in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum (S. C. de disciplina Sacramentorum), edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96	7 —	8 —	9 —
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In-12°	3 —	3,50	4 —
ENCHIRIDION CLERICORUM **Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis instituendis** (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920 Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata	80 —	80 —	87 —
PROGETTI di nuovo ordinamento giudiziario e di Codice di Procedura Civile dello Stato della Città del Vaticano (luglio 1937). Pagg. XLVII-288. In-12°	15 —	16 —	17 —
WILPERT GIUSEPPE, **La Fede della Chiesa nascente secondo i monumenti dell'arte funeraria antica.** In-8°, VIII-328, con 156 figure nel testo (Pubblicazioni del Pont. Istituto di Archeologia Cristiana. Collezione «Amici delle Catacombe»)	35 —	36,50	40 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis,,
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — C/C postale N. 1-16722)

Recentissima pubblicazione:

ANNUARIO PONTIFICIO

PER L'ANNO 1939

Ritratto di S. S. PIO XI, pp. 1365 - Legatura in tela, titolo in oro.

La serie dei Romani Pontefici - La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi - La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici - Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE: *Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminari - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dati statistici - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi* de Curia - *Indice delle Protettorie - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico completo dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Correzioni ed aggiunte.*

In Italia L. 35 Estero L. 40 franco di porto

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae cura eiusdem S. Tribunalis editae, in-8°			
Vol. XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	40 —	43 —	48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928	40 —	43 —	48 —
Vol. XXI, pp. VIII-588, anno 1929	50 —	53 —	58 —
Vol XXII, pp. VIII-730, anno 1930	50 —	53 —	60 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del domma cattolico.** In-12, pp. 321 (Quinta edizione)	9,50	10,50	12 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA LEGGE. Le basi e la sintesi della morale cattolica.** In-12, pp. 320	9,50	10,50	12 —
Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.			
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8, pp. VIII-510	27 —	28,50	32 —
Vol. II. **Ius publicum externum**, pp. 540	28 —	29,50	33 —
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI AD USUM AUDITORUM S. THEOLOGIAE.** In-8°, pp. VIII-526	20 —	21,50	25 —
INDEX LIBRORUM PROHIBITORUM Ssmi D. N. Pii Pp. XI **iussu editus anno MCMXXXVIII** - Cartonato	10 —	11 —	12,50
— Legato in tela	15 —	16 —	17,50

Venunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)